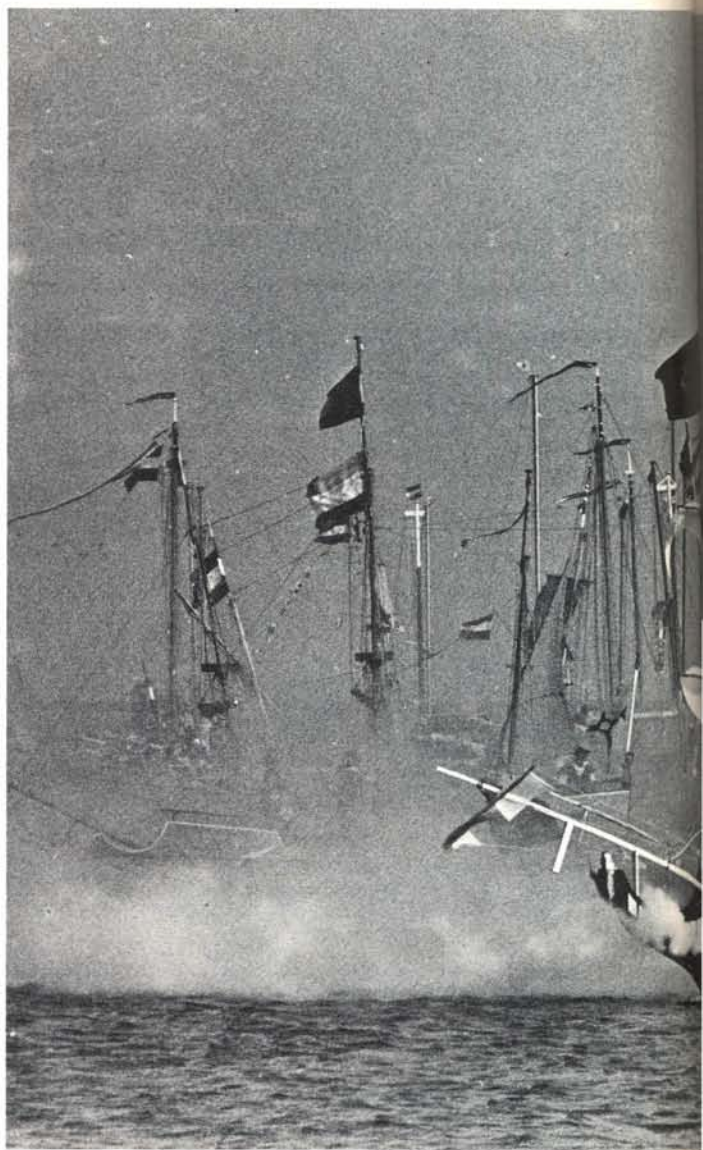

Ronde en platbodem jachten in 17^e eeuwse decor

Grundels varend in frontlinie.

De slag in volle hevigheid met het mastbos van de uitgerookte schepen op de achtergrond.

Het is gemakkelijk voor te stellen dat een oude Monnickendammer met een enigszins schorre stem zei, per slot van rekening was er al twee weken feest, 't is net of ik weer als jongetje op de haven terug kijk, al die oude schepen weer terug, gelukkig dat ze niet allemaal verrot zijn'.

Waarschijnlijk zijn er maar weinig stadjes in Nederland die van oudsher de natuurlijke achtergrond kunnen vormen voor een vloot oude vissers- en vrachtschepen. De 184 ronde en platbodems die meededen aan de jaarlijkse reünie op 20, 21 en 22 juli van de Stichting waren dan ook weer thuis, terwijl het feestelijk gewoel buiten de haven meehielp om de stemming aan de steigers er in te brengen.

Tijdens het waterfeest dat vrijdagavond werd gehouden, bleek duidelijk dat de twee tijdsbeelden, dat van de zeventiende eeuwse feest en een bedrijvige haven van zo'n honderd jaar geleden, wonderwel met elkaar konden bestaan. De eigenaars en bemanningen van de schepen tooiden zich in oude costuums en knalden er lustig op los.

Start van de tjalken bij de wedstrijd. (Foto Hans Martens)

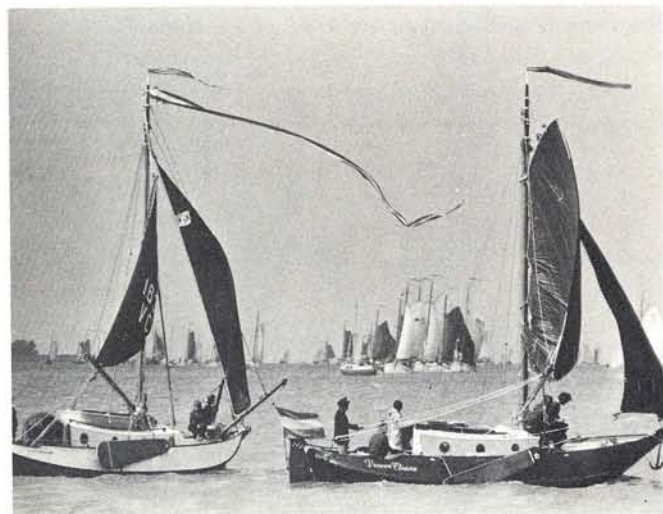

Uitzoeken van een goede startpositie bij de zeeschouwen. (Foto Hans Martens)

Het eigenlijke zeilen begon pas op zaterdag met het admiraalzeilen op de Gouwzee, als 'admiraal' fungeerde de Commissaris der Koningin in Noord-Holland, Mr F. J. Kranenburg op de botter 'Houtrib'. Voor minder ingewijden: tijdens het admiraalzeilen horen de in formatie varende schepen een aantal manoeuvres uit te voeren onder leiding van de admiraal aan boord van het admiraalsschip, een paar formaties daarbij zijn het varen in frontlinie en het varen in kiellinie. De manoeuvres horen zo te worden uitgevoerd dat alle schepen bij gelijke zeilsnelheid dezelfde bewegingen uitvoeren en dezelfde afstand afleggen.

Door de nogal stevige wind werd er bij deze zeil oefening nogal wat vereist van de stuurmanskunst, omdat de schepen nogal in zeilsnelheid verschilden. Het was dan ook niet ongewoon dat veel schepen met fors gekatte zeilen en voluit achteruitslaande motoren hun plaats in de linie behielden.

Als schouwspel voor de zeilers en de toeschouwers was het in ieder geval geslaagd, jammer was alleen dat het grootzeil

Hoogaarsen in kiellinie.

Een beeld van de felle strijd.

Een kenmerkend beeld in de overvolle haven van Monnickendam

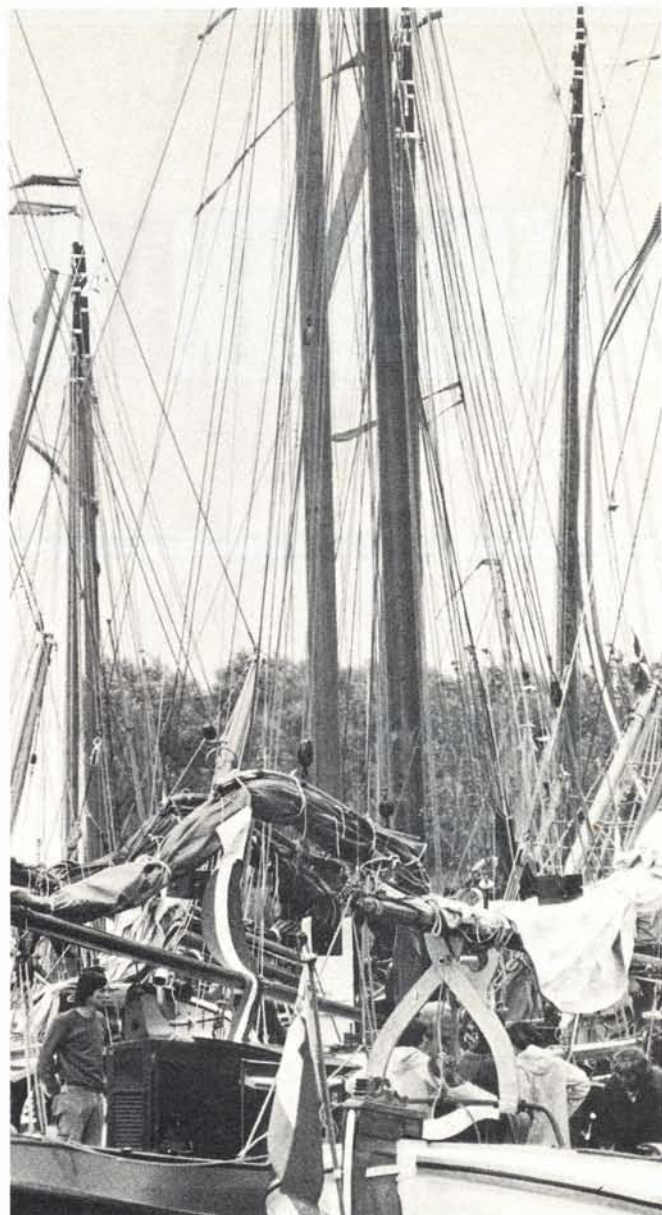
(Foto's Harry de Vré)

scheurde van het admiraalsschip. Het groeten van de admiraal in 'passende kledij' wat dat ook mag zijn, werd niet overal meer consequent doorgevoerd, niet zo'n ramp, want zo'n reünie is op de eerste plaats een sportief gebeuren.

Na het admiraalzeilen vormde de hele vloot de achtergrond bij de Slag op de Zuiderzee. Veel bemanningen hebben daar weinig meer van kunnen zien dan de rook die dit treffen zijn glans verleende, want de hele vloot lag precies in de wind en dus de rook. Vanaf de andere kant moet het overigens een prachtig gezicht zijn geweest, die laag hangende rook en daarboven uit het mastbos met de lange wimpels.

Genoeg wind tijdens het hardzeilen

Zondag was de belangrijkste dag voor die deelnemers, die wilden weten of hun schip sneller zou zijn dan de andere. Aan de wedstrijd namen schepen in acht klassen deel: vissersschepen,

lemsteraken, tjalken, zeeschouwen, bollen, ronde jachten, grundels en schouwen, in totaal ongeveer 100 schepen die na elkaar in hun eigen klasse startten. De uitslag van de wedstrijd is als volgt (zoals die tijdens de prijsuitreiking bekend werd gemaakt):

vissersschepen: VC 111, VC 127 en VC 162;

lemsteraken: VA 48, VA 60 en VA 55;

tjalken boven 14,5 meter lengte: TA 47, TA 78 en Brandaen;

tjalken onder 14,5 meter lengte: TA 67, TA 65 en TB 8;

zeeschouwen: ZC 164, ZC 163 en ZC 125;

bollen: VC 164, VB 65 en VC 55;

boeiers: RC 50, RC 32 en Phoenix;

grundels en schouwen: GC 86, GC 89 en GC 91.

Zoals te verwachten was bij de nogal harde vlagerige wind, zijn niet alle boten ongeschonden binnengekomen, gebroken gaffels, een gebroken mast en gescheurde lijken, maar zonder persoonlijke ongelukken. Gelukkig maar, want het aantal volgschepen was volgens de deelnemers beslist onvoldoende.